Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адмінiстрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адмінiстрацiи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 243. Вторникъ 29 жовтня (10 падолиста) 1891. Рôкъ I.

Емінъ-паша и его пляны.

Свѣжо ще въ памяти похôдъ славного подорожника африканьского, Стенлія, зъ державы Конґо берегами рѣки Арувімі до Вадалаю, щобы зъ вôдтамъ вывести Еміна-пашу, первѣстно нѣмецкого лѣкаря жидôвского походженя, дра Шніцера, котрый вступивъ бувъ въ египетску службу, осѣвъ въ глубокôмъ Суданѣ и немôгъ зъ вôдтамъ выдобути ся. Похôдъ Стенлія до Вадалаю єсть ще до нинѣ загадкою, бо не знати, чи Емінъ не мôгъ дѣйстно выдобути ся зъ того краю въ середнôй Африцѣ, чи таки не хотѣвъ, призбиравши собѣ тамъ великй скарбы въ слоневôй кости, котрй жаль єму було лишати. Рѣчь певна, що Емінъ не просивъ о помôчь а навѣть, якъ кажуть, лишь зъ примусомъ пустивъ ся зъ Стенліємъ на всхôдъ и опинивъ ся въ нѣмецкôй кольоніи на Санзібарскôмъ побережу и тутъ вступивъ до нѣмецкои службы. Вже тогди говорено голосно, що цѣлый похôдъ Стенлія мавъ то одно на цѣли, щобы выдобути Еміна зъ Вадалаю лишь для того, що вôнъ тамъ бувъ небезпечнымъ для анґлійскои господарки въ Африцѣ. Самъ Емінъ не подавъ нѣякои вѣсти о тôмъ, чи вôнъ добровôльно, чи примусово покинувъ той край, де бувъ майже независимымъ королемъ; звѣстно лишь загально, що вôнъ нерадо уступивъ зъ Вадалаю.

Коли Емінъ перебувъ въ Баґамойо тяжку недугу, (коли то безпосередно по своѣмъ поворотѣ зъ Вадалаю пôдчасъ пира упавъ зъ першого поверха на землю и тяжко побивъ ся), розôйшлась була чутка, що Анґлійцѣ старають ся позыскати его для себе и старають ся о то, щобы вôнъ вступивъ въ ихъ службу. Емінъ однакожь рѣшивъ ся вступити въ службу нѣмецку и незадовго бо вже дня 24 цвѣтня 1890 р. выбравъ ся въ дорогу надъ озеро Вікторія, щобы зъ тамошными племенами навязати торговельнй вôдносины въ користь Нѣмцѣвъ. Требажь знати, що ще передъ тымъ походомъ Анґлія и Нѣмеччина подѣлили були кругъ свого вплыву въ Африцѣ.

По невеликихъ трудахъ дôйшовъ бувъ Емінъ щасливо до берегôвъ великого озера, але паразъ, видко, настала якась змѣна въ его плянахъ, бо анґлійске правительство выслало було недавно тому диплъоматичну ноту до правительства нѣмецкого, въ котрôй жалує ся, що Емінъ переступивъ границю круга анґлійского вплыву въ середнôй Африцѣ, що дѣлає на шкоду Анґліи и звернувъ вôдъ озера Вікторія на пôвнôчь та думає мабуть вертати назадъ до Вадалаю. Мимоходомъ сказавши, можна зъ сего змѣркувати, якъ добре зорґанізувану службу має Анґлія въ серединѣ Африки, коли она може тамъ слѣдити и знає кождои хвилѣ, де Емінъ обертає ся. Правительство нѣмецке вôдповѣло на то, що оно дало Емінови выразну инструкцію, щобы вôнъ не переступавъ границь анґлійского вплыву, оно не казало єму вертати до Вадалаю и не знає о тôмъ нѣчого, а коли Емінъ намѣряє щось подôбного, то робить се на власну руку. Правительство анґлійске вдоволило ся сею вôдповѣдею и на разѣ справа ся закôнчила ся.

Той якійсь загадочный плянъ Еміна звернувъ однакожь на себе увагу цѣлого свѣта а то спонукало професора науки о народознавствѣ въ Марбурґу, дра Кароля фонъ денъ Штайненъ оголосити письма Еміна-паши, котрй мають пояснити той его якійсь загадочный плянъ. Зъ тыхъ письмъ выходить, що Емінъ бувъ ще при кôнци жовтня минувшого року на захôднôмъ побережу озера Вікторія. Тамъ купивъ вôдъ якогось короля тамошныхъ племенъ землю и вже 4 падолиста почавъ будувати стацію. Въ половинѣ падолиста прибувъ до него его адъютантъ Штульманъ зъ другимъ вôддѣломъ и спôльными силами розширили стацію, заложили великій огородъ, побудували мосты, купили човна и т. д. Зъ сего мѣсця писавъ Емінъ ще въ лютôмъ сего року, що выбирає ся до краю Караґва, що стацію вôддавъ поручникови Лянґельдови и що самъ хоче ити до краю Руганда, а зъ вôдси зновъ думає перебрати ся черезъ цѣлу Африку ажь до захôдного еи побережа, тамъ, де єсть друга нѣмецка кольонія Камерунъ.

О сѣмъ плянѣ Еміна вôдзывае ся дръ Штайнеръ якось досыть загадочно; вôнъ не хоче наводити цѣлого его письма, бо каже, що оно приватне, а говорить лишь такъ: „Вôдъ щасливого здѣйстненя того пляну (выѣзду до Руганды) робить Емінъ зависимымъ другій, котрый розвязує загадку, що займає нинѣ цѣлый свѣтъ. Повторити до слова той уступъ приватного листу я не маю права, але прошу менѣ вѣрити, що анѣ одно слово благородного слѣдителя не заповѣдає намѣреня вертати назадъ до Вадалаю и нарушувати анґлійскій кругъ вплыву. Емінъ вѣрить сильно въ то, що той плянъ єму удасть ся, але не знає лишь, чи дôстане на то призволенє“.

Такъ отже стоить наразѣ справа походу Еміна до глубины Африки. Чи вôнъ дѣйстно не думає вертати до Вадалаю, такъ, якъ то каже дръ Штайнеръ, або чи хоче лишь перейти цѣлу середну Африку вôдъ одного берега до

Вернувши домôвъ.

НОВЕЛЯ

МАВРА IОКАЯ.

(Дальше).

Але коваль не бравъ мѣру якъ швець, а лишь глипнувъ на кôньске копыто, а потôмъ вытягнувъ довгій прямый кусень зелѣза.

— Ой Господи! Якъ вы, приятелю, не маєте готовои пôдковы, то мы не можемо ждати тутъ ажь до завтрѣшного вечера, поки вы пôдкову зъ зелѣза не зробите.

Коваль не вôдповѣвъ нѣчо, лишь кинувъ зелѣзо въ огонь, зъ котрого посыпались вгору искры, а якъ розпекло ся ажь до грани, вынявъ клѣщами, положивъ на ковало и, куючи пôдъ складъ зъ своимъ помôчникомъ, за кôлька мôцныхъ ударôвъ молотомъ була пôдкова готова и то такъ борзо, що не забавило й тôлько, абы выспѣвати пѣсню про доброго короля Генриха, котру коваль розпочавъ бувъ спѣвати. Ажь пôдчасъ тои спѣванки почали ѣздцѣ приглядати ся уважно ковалеви.

— А дивижь ся, якъ той коваль дуже подôбный до того парубка, що насъ сюда спровадивъ! Подôбный якъ одинъ волосъ.

— Може то братя.

Тымчасомъ коваль кинувъ готову пôдкову въ калинецъ зъ водою и звернувъ ся до панночки.

— Будьте ласкавй, злѣзьте.

— Але куда? Тутъ лишь саме болото та порошня зъ вугля.

— А такъ, бо при кузьняхъ усе такъ буває.

Та коваль умѣвъ собѣ порадити. Взявъ панночку обома мôцными руками зовсѣмъ просто за гнучку стать и, нѣмъ она встигла сказати хочу або не хочу, зсадивъ еи легонько, мовъ перо, на землю.

— А пекъ єму, той коваль мôцный хлопъ — дивувавъ ся панъ Ронярь, а панна Меляня, зовсѣмъ очарована, приглядала ся его мôцнôй будовѣ тѣла, коли тымчасомъ коваль забиравъ ся зъ своимъ помôчникомъ кувати коня.

— А дежь ще два люде? — поспытавъ панъ Ронярь.

— На що ще двохъ?

— Ну, щобы мôцно держали коня за голову и хвôстъ, якъ вы будете єму коло нôгъ робити.

— Алежь таточку, прошу васъ, не вôдзывайтесь.

Ковалевому хлопцеви хотѣло ся дуже смѣяти, але пôднесена рука майстра вôдобрала єму охоту до того.

— Бери!

Хлопець пôднявъ ногу коневи въ гору, майстеръ почавъ штемезою стинати рôгъ коневи, а Панъ Ронярь почавъ йойкати: — Лише не такъ глубоко, бо бѣдного кониска буде болѣти. — А якъ коваль позабивавъ цвяхи, п. Ронярь ажь сказавъ: „Я бы того нѣколи не выдержавъ!“

Усе те тревало ледви десять хвиль.

— Що ся вамъ належить, приятелю?

— Патьдесять сантімôвъ. [1])

— Маєте, приятелю! — И панъ Ронярь подавъ ковалеви пятифранкôвку.

Коваль посягнувъ рукою пôдъ скôряный фартухъ и выдавъ чотири франки и пятьдесять сантімôвъ.

— Возьмѣть собѣ, приятелю! Решта „на горѣвку“.

— Я не пю горѣвки, а пôдкова коштує лишь десять су. [2])

— Ну, то за файну спѣванку.

— Я спѣвавъ для себе.

— Алежь сховай грошѣ — шепнула панна Меляня. — Ты гадаєшь, що хтось когось хоче обидити тому, що вôнъ въ скôрянôмъ фартусѣ ходить?

---

[1]) 50 сантімôвъ = 25 кр.
[2]) су = 5 кр.

другого, о тôмъ годѣ нинѣ щось певного сказати. Колибъ однакожъ Еминъ дѣйстно пôднявъ ся ити ажь до Камеруну, то можна дуже о тôмъ сумнѣвати ся, чи то ему удасть ся, особливо коли зважить ся, що Еминъ есть вже чоловѣкъ старый а при тôмъ и слабовитый. Переправляти ся черезъ непроходимѣ пралѣсы, що тягнуть ся иногдѣ и по кôлькадесять миль та воювати безустанно не то зъ дикими звѣрями але и зъ напôвъ дикими людьми, зносити страшенну пеку а неразъ и голодъ — на то треба молодого и сильного чоловѣка, а и той ще ледви чи бы такъ легко бувъ въ силѣ перебути таку дорогу.

Рада державна.

15-те засѣдане Палаты пословъ зъ д. 6 падолиста 1891 р.

На засѣданю Палаты пословъ въ пятницю, предложивъ мiнiстеръ рôльництва прелiмiнаръ сумъ, якѣ мають бути ужитѣ въ 1892 р. зъ державного фонду мелiорацiйного. Опôсля приступила Палата до дальшои спецiяльнои дебаты надъ етатомъ шкôлъ середныхъ.

Мiнiстеръ просвѣты дръ Гавчь подавъ до вѣдомости, що въ слѣдуючôмъ роцѣ наступить удержавнене шести середныхъ шкôлъ комунальныхъ. Що до устроеня самостôйныхъ шкôлъ доповняючихъ для дѣвчатъ православного вѣроисповѣданя на Буковинѣ, то въ сѣй справѣ ведуть ся переговоры. На пытане, чи въ такôмъ случаю, колибъ въ тыхъ школахъ положено головну вагу на языкъ румуньскiй, не належало бы завести подôбныхъ шкôлъ окремо для дѣвчатъ православного вѣроисповѣданя але народности рускои, заявивъ мiнiстеръ, що въ наслѣдокъ того кошты бы подвоили ся, и зъ сеи причины мiнiстерство мабуть не буде могло вдоволити сему бажаню. Колибъ ходило навѣть о чисто вѣроисповѣднѣ школы, то держава не могла бы причинити ся. Далеко бôльше выглядôвъ мало бы основане дому сиротъ для дѣвчатъ православного вѣроисповѣданя.

Дальше говоривъ мiнiстеръ просвѣты, що готовъ до найлiберальнѣйшого поступованя въ справахъ, дотыкаючихъ надаваня 8-ои ранґи професорамъ шкôлъ середныхъ, а именно у всѣхъ случаяхъ, въ котрыхъ заходять законнѣ условiя. Справою системiзованя протестантскихъ и жидôвскихъ учителѣвъ релiґiи, займае ся правительство подробно, але анѣ плянъ науки тыхъ предметôвъ, анѣ число годинъ выкладовыхъ въ тыждни не вôдповѣдае условiямъ, якихъ вымагае законъ до системiзованя посады учительскои. Що до внесень въ справѣ полѣпшеня быту матерiяльного тыхъ учителѣвъ, чого домагае ся долѣшноавстрiйска краева Рада шкôльна, мiнiстеръ буде старати ся вдоволити справедливѣ жаданя, о скôлько то въ теперѣшнôй хвили есть можливе.

Мiнiстеръ высказавъ надѣю, що буде мôгъ ще сего року шкôльного выдати загальнѣ приписы педаґоґiчно-дидактичнѣ, котрѣ будуть предметомъ нарады палаты. Въ справѣ забавъ молодѣжи шкôльнои, вказувавъ мiнiстеръ на дотеперѣшнѣ успѣшнѣ результаты. Поступъ на тôмъ поли мусить однакожъ бути повôльный, бо не можна выключати такожъ и небезпечности. Пожадане есть, щобы въ школахъ заведено забавы молодѣжи, але треба стерегти ся, щобы случайно наука не стала ся забавою, а забава наукою.

Пос. Енґель жалувавъ ся на лиху долю и непевну судьбу суплентôвъ. Бесѣдникъ зазначивъ зъ вдоволенемъ, що мiнiстеръ просвѣты не займае становища неприхильного для справы припущеня женщинъ до унiверситетôвъ. — Пос. Соколовскiй обговорювавъ сумне положене суплентôвъ и учителѣвъ шкôлъ середныхъ, домагавъ ся доповненя галицкихъ шкôлъ реальныхъ, жалувавъ ся на перетяжене ученикôвъ шкôлъ середныхъ и промавлявъ вкôнци за зниженемъ оплаты шкôльнои. — Пос. Клюнъ доказувавъ, що мiнiстерство просвѣты богато завинило въ тôмъ, що не прийшло до порозумѣня народôвъ, бо при реформѣ шкôльнôй не сповнив бажань народôвъ. — Пос. Свѣжiй промавлявъ противъ пôдвысшеня оплаты шкôльнои, котре особливо на Шлеску дало ся сильно вôдчути.— Пос. Фусъ зъ радостiю повитавъ послѣдне розпоряджене мiнiстра просвѣты, яко совѣстный поступъ на поли студiй клясичныхъ языкôвъ.

Пос. Мiскольчi промавлявъ за основанемъ новои школы середнои на Буковинѣ, бо истнуючѣ вже, особливо же ґiмназiи, суть дуже переповненѣ. Бесѣдникъ припоручавъ основане низшихъ ґiмназiй и фаховои школы промысловои для промыслу деревляного. — Пос. Шпиндлеръ домагавъ ся прискореня акцiи въ справѣ удержавненя шкôлъ середныхъ. — Пос. Фурнiе промавлявъ за такою методою науковою, котра бы увзглядняла особливо середнѣ здôбности ученикôвъ.

По промовѣ справоздавця Бера приняла Палата титулъ: „Школы середнѣ". Опôсля интерпелювавъ ще пос. Гесманъ президента мiнiстрôвъ: чи и въ якихъ розмѣрахъ намѣрено въ рѣшаючихъ кругахъ войсковыхъ перевести укрѣплене Вѣдня. — По тôмъ закрыто засѣдане, а слѣдуюче назначено на второкъ, дня 10 с. м.

Комисiя леґiтiмацiйна затвердила выбôръ ґр. Борковского, мимо противного внесеня пос. Телiшевского. Приняла заразомъ внесене дра Быка зъ завôзванемъ до правительства, щобы при будучихъ выборахъ предкладало зъ уряду доказъ, що оголошене о правыборахъ було сповнене.

Комисiя податкова радила оногди надъ проектомъ пос. Бѣлиньского въ справѣ оподаткованя торговлѣ ефектами бiржевыми. Пôдчасъ спецiяльнои дебаты, поставивъ пос. Левицкiй при § 1 внесене, щобы оподаткувати такожъ интересы заключуванѣ на валюты и девизы. Внесене то вôдкинено, а принято §§ 1 и 2 проекту. Параґрафъ третiй выкликавъ довшу дебату. Пос. Бѣлиньскiй выступивъ противъ обниженя податку бiржевого при интересахъ на 100 зр. до 2 кр., натомѣсть згодивъ ся, щобы знижена належитôсть 5 кр. побирала ся при оборотахъ облiґацiями до 500 зр. Комисiя приняла по тôмъ то знижене пôсля внесеня референта, а вôдкинула вôдмѣнне внесене, поставлене послами Сомаруґою и Крамаремъ.

Комисiя промыслова приняла §§ 9 до 15 проекту закона о управильненю промыслу будôвельного. Принято такожь кôлька поправокъ.

Въ комисiи зелѣзничôй интерпелювавъ пос. Гомпешъ правительство, що зроблено, зъ причины резолюцiй Палаты пословъ, въ справѣ будовы льокальныхъ зелѣзниць подôльскихъ и выконаня лiнiй надъ Сяномъ: Розвадôвъ-Ярославъ и Ряшôвъ-Розвадôвъ. — Шефъ секцiи Вiттекъ заявивъ, що проектъ будовы зелѣзницѣ надъ Сяномъ, влучено до проґрамы выготовленя трасъ зелѣзниць державныхъ. Переведене тыхъ трасъ ще сего року есть однакожъ неможливе. Що до подôльскихъ зелѣзниць льокальныхъ, то приготовляючѣ роботы вже укôнчено, а дальшѣ студiи, особливо що до торговельнои рентовности тыхъ зелѣзниць, ведуть ся дальше. По скôнченю тыхъ студiй, що мабуть незадовго наступить, порѣшить правительство дальше, що буде потреба.

Переглядъ полiтичный.

Нинѣ збирають ся спôльнѣ Делеґацiи на перше засѣдане, до котрого пороблено вже все,

---

— До лиха, приятелю — сказавъ панъ Роняръ, — якiй бы я радъ бувъ, колибъ я въ однôй або другôй справѣ, котру минѣ треба подкувати, найшовъ такого коваля, що не бере такъ якъ вы на горѣвку!

Коваль, упоравшись зô своимъ, подавъ паннѣ Меланѣ руку, абы еи знову высадити на коня.

Теперь ще радъ бы и найти атамана, — сказавъ п. Роняръ, щобы походивъ коло нашихъ коней, закимъ мы вернемо вôдъ ґрафа, котрый вôдъ насъ держить сю посесiю. Бо то мои добра. Кобы навинувъ ся той парень, що насъ сюда привѣвъ, та кобы вôнъ насъ вôдвѣвъ дальше.

— Той парубокъ уже не прийде, бо вôнъ при иншôй роботѣ — вôдповѣвъ коваль. — Я панôвъ самъ поведу и конѣ помѣщу, бо атамана нема теперь дома а и всѣ люде, якѣ були пôдъ рукою, пôшли въ поле до роботы.

— Ай, вы самѣ будете трудити ся майструю? За те будемо мы вамъ дуже вдячнѣ; та лишь якимъ окомъ буде дивити ся на васъ панъ атаманъ, що вы въ тôмъ... въ тôмъ отъ уборѣ?

— Що я въ патынкахъ та фартусѣ? А що атамана мае обходити мôй убôръ? Вôнъ и такъ пôзнасть мене.

И пустивъ ся въ дорогу. Запровадивъ панôвъ ажь до замку, помôгъ имъ пôзлазити зъ коней и показавъ, до котрого покою мають ити на долинѣ.

То мала бути комната атамана. Вôнъ тымчасомъ заведе конѣ до стайнѣ а потôмъ пошукае за атаманомъ, бо атаманъ не спочивае теперь въ холодѣ у хатѣ, ай десь певно на тоцѣ або на гумнѣ.

Скоро коваль вôдôйшовъ зъ кôньми, каже панна Меланя до батька:

— Якъ бы я хотѣла кому завидувати, то лишь тôй ковалисѣ. Яке вдоволене бе зъ его очей! Вôнъ знае, що двѣ его руки чесно его годують, не спускае ся на нѣчию ласку и передъ нѣкимъ не шапкуе. Чому то нашѣ великѣ панове зовсѣмъ иншои натуры?

— Красненько бы ты дякувала, якъ бы они були такѣ, якъ твôй коваль! Га, га, га! Скоро лишь вернемо до дому, то я скажу твому своякови, абы припнявъ собѣ скôряный фартухъ, та замѣсць грати на фортепянѣ, абы учивъ ся клепати на ковалѣ!"

IV.

— Простѣть, що я троха забавивъ ся—оправдувавъ себе атаманъ передъ своими гостями; — але я мусѣвъ найперше казати згорнути на купу збôже.

— О мы зовсѣмъ не пудились за той часъ, я оглядавъ зъ своєю доньою отсѣ на показъ переховванѣ стебла рôжного збôжа. Найлѣпше удавъ ся мабуть рижъ.

— То не такъ рижъ, якъ радше просо, поправивъ атаманъ.

— То все одно, рижь чи просо. Але мы не хочемо васъ довго вздержувати, а хотѣлибъ лишь розвѣдати, чи схоче насъ панъ маркизъ приняти.

— О певно. Я заразъ пôду сказати.

— Якъ то? Вы самѣ? Атаманъ? А слугъ нема?

— Та е, але они всѣ теперь у поли, помагають робити. Пôдъ теперѣшну пору дорога усяка рука, и мусить ся робити двацять годинъ денно.

— А пощожь такъ спѣшити ся? Тажь годѣ себе знову замучити.

— То нѣ; але спѣшити ся треба, о скôлько лишь змога, бо барометеръ дуже спавъ въ долину и за кôлька днѣвъ буде довша слота. А якъ дощь захопить збôже на поли, то пшениця почорнѣе и стратить на вазѣ. Потôмъ треба обдумати такожъ, щобы продати за лѣпшои цѣны, якъ вывезе ся на торгъ заразъ по жнивѣ, нѣжь чекати, поки иншѣ не навезуть. А ще треба и то взяти на увагу, що якъ аквiсґраньскiй конґресъ розвяже ся, то ажю вôдъ срѣбла такъ нагло упаде, що цѣны збôжа стратять четверту часть своеи дотеперѣшнои цѣны. Треба отже всякими силами старати ся, абы бути першими на торзѣ и наше збôже попродати, бо инакше остане на нашôй головѣ.

(Конець буде.)

що було лишь потрѣбне до сесіи делеґаційнои. Спôльный буджетъ на 1892 р. уже напечатано, и вôнъ буде розданый делеґатамъ на нинѣшнôмъ засѣданю. Выдатки, припадаючі на Долитавщину, выносять 104,474.350 зр., або о 2,245.942 зр. бôльше, нѣжь сего року.

Пôсля вѣстей будапештеньскихъ ґазетъ, припасы золота, зôбраній на управильнене валюты міністромъ Векерлімъ, можна означити на 40 міліонôвъ, до котрыхъ можна прилучити ще 10 до 15 міліонôвъ зъ останкôвъ касовыхъ зъ 1890 року.

До Narodn-ихъ List-ôвъ доносять зъ Вѣдня: Президентъ кабінету, ґр. Таффе, зажадавъ вôдъ дра Ріґера рѣшучои вôдповѣди, чи Старочехи прибудуть до Сойму. Дръ Ріґеръ не давъ такои вôдповѣди. Коли бы Старочехи зложили громадно свои мандаты, то ческій Соймъ бувъ бы розвязаный, а въ зимѣ розписано бы нові выборы.

Войсковый справоздавець Kôln. Ztg. доносить, що въ варшавскôмъ округѣ военнôмъ находять ся чотири повні корпусы, котрі складають ся зъ девять дівізій пѣхоты, пять дівізій кавалеріи и вôдповѣдного числа артілеріи. Ті войска мають небавкомъ скрѣпити ся ще двома дівізіями.

Зъ Кіева пишуть, що зъ вôдтамъ выѣхавъ прокураторъ для веденя слѣдства въ Стародубѣ, де недавно були антіжидôвскі забуреня. Арештовано тамъ уже 170 особъ, поліція вôдбувае въ мѣстѣ и околици ревізіи и забирае золоту та срѣбну посудину и инше домове знаряде, зрабоване по жидôвскихъ домахъ. Головный аґітаторъ проти жидôвъ щезъ безъ слѣду.

Сими днями оголошено въ Россіи декретъ департаменту для чужихъ вѣроисповѣдань, котрый наказуе всякі книги лютераньского вѣроисповѣданя провадити по россійски.

Новинки.

— **Громадамъ Шнирови и Хащованю** (перша въ повѣтѣ брôдскôмъ, друга въ стрыйскôмъ) дарувавъ Є. Вел. Цѣсарь першôй на погорѣлцѣвъ 800 зр. а другôй на будову школы 100 зр. запомоги.

— **Є. Ексцеленція п. Намѣстникъ** ґр. Бадені прибувши оногди до Городка, удавъ ся просто до староства и приступивъ до люстраціи уряду. Пополудни представлялись Є. Ексц. п. Намѣстникови: репрезентанты духовеньства обохъ обрядôвъ; урядники судові, громадска рада, учителѣ и учительки школъ народныхъ и т. д., вôдтакъ звидѣвъ Є. Ексц. п. Намѣстникъ повѣтовый Выдѣлъ и громадскій урядъ. По люстраціи выѣхавъ Є. Ексцеленція на нôчь до пп. Незабитовскихъ въ Угерцяхъ. На другій день звидѣвъ знову школы народні и бувъ присутнымъ пôдчасъ науки въ колькохъ клясахъ. По люстраціи школъ повернувъ Є. Ексц. п. Намѣстникъ въ суботу въ полудне до Львова.

— **Вôдзначеня.** Є. Вел. Цѣсарь призволивъ п. Теодорови Серватовскому, властителеви дôбръ Буцнева а носити командорскій хрестъ папскій ордера св. Георгія.

— **Именованя.** Міністеръ торговлѣ именувавъ почтового контрольора, Франц. Скоˇвроньского, у Львовѣ почтовымъ управителемъ въ Пôдволочискахъ. — Ц. к. краева Рада школьна именувала Едмунда Ценара сталымъ учителемъ 5-клясовои школы мужескои св. Мартына у Львовѣ; Марію Касасиньску въ Пашинѣ сталою учителькою при школѣ філіяльнои въ Мысткове.

— **Краєвый Выдѣлъ** вышле незабаромъ депутацію до Вѣдня, котра зложить Є. Вел. Цѣсареви въ имени цѣлого краю подяку за розпорядженє въ справѣ медичного выдѣлу при львôвскôмъ университетѣ. Депутація буде складати ся зъ членôвъ краєвого Выдѣлу, а на єи чолѣ буде Є. Ексц. краєвый Маршалокъ кн. Сангушко.

— **Конкурсы.** Выдѣлъ краєвый росписує конкурсы зъ речинцемъ до 15 падолиста: 1) на стіпендіи им. д-ра Ант. Качковского, призначені для ученикôвъ школъ народныхъ въ Кутахъ, або въ иншôй мѣсцевости, своякôвъ фундатора, або сынôвъ кутскихъ мѣщанъ; 2) на стіпендіи въ фундаціи имени Ступницкихъ и Янковскихъ по 300 зр, для студентôвъ університету и по 200 зр. для ученикôвъ школъ ґімназіяльныхъ безъ рôзниць обряду и народности, при чôмъ свояки фундатора мають первшеньство; 3) на стіпендіи фундаціи пôдъ назвою „Установлене стіпендійне Ивана Товарницкого“ по 150, 200 и 300 зр. для своякôвъ фундатора и по 120, 150 и 200 зр. для иншихъ кандидатôвъ; 4) на одну стіпендію им Аґенора Ґолуховского по 200 зр. рôчно, для ученикôвъ школъ середныхъ або высшихъ; 5) на одну стіпендію въ фундаціи бл. п. Якова Кульчицкого по 180 зр. рôчно, для ученикôвъ школъ публичныхъ въ правомъ першеньства для своякôвъ фундатора, 5) на одну або больше стіпендій въ фундаціи громады мѣста Миколаєва по 60 зр. рôчно, призначені для сынôвъ убогихъ мѣщанъ Миколаѣвскихъ, окôнчившихъ бодай третю клясу школъ народныхъ.

— **Прекрасный альбумъ** прислали чески супруги пп. Наперстки „Львôвскому Боянови“, у котрыхъ Бояністы пôдчасъ прогульки на ческу выставу такъ сердечно гостювали. Албумъ мѣстить 20 великихъ и красныхъ фотоґрафій, представляючихъ виды мѣста Праги. На верхнôй окладцѣ альбому выписано золотыми буквами: „Jarému zpěvcákému spolku „Bojan“. Upominka na návstěvu Jubilejni vystavy v Praze. 1891. „Многая лѣта!“ Vojta a Josefa Naprstkovi.“ Въ письмѣ до проф. Волод. Шухевича, головы „Бояна“, на котрого руки прислали сей альбумъ, пише панѣ Наперсткова такъ: „Гостина Русинôвъ въ Празѣ лишила якъ найкрасші споминки. Всюда, все и всѣ мы Чехи любо згадуємо Вашу прогульку! Жаль, що вашъ побутъ въ Празѣ бувъ такъ короткій. Мы бы були раді и щасливі, щобъ и Вы насъ згадували, та пригадуємось, чимъ знаємо“.

— **Найденый дзвôнъ.** Въ Берлинцяхъ серетского повѣту (на Буковинѣ) найшли дѣти при забавѣ у поли якійсь блыскучій металь въ земли и немогучи его выдобути дали знати людямъ у село. Селяне прийшли и выкопали старый дзвôнъ на пôвъ метра промѣру, на котрого боцѣ выписаный ще рôкъ 976. Дзвôнъ заховавъ ся дуже добре.

— **Особлившій способъ самоубійства.** Въ Решици сѣмнацять лѣтный сынъ одного гôрника, Матѣй Солєръ, сваривъ ся неразъ зъ батькомъ, бо не хотѣвъ робити, защо отець послѣдного разу его и побивъ. Матѣй не казавъ батькови и слова, лишь выйшовъ зъ хаты якъ батько пойшовъ до роботы, выкопавъ яму на оборѣ, наклавъ въ нѣй огонь, вынѣсъ изъ стайнѣ сховану вôдкись динамітову бомбу и, поставивши єи коло самого огню, сѣвъ на єи отвôръ. Бомба выбухнула въ одной хвили, а Матѣй Солєръ вылетѣвъ розôрваный на колька куспѣвъ у воздухъ.

— **Черезъ нещасливу любовъ.** Въ Лихвѣ коло Ляндскроны въ Чехахъ отроили ся оногди головками зъ сѣрникôвъ двѣ дорослі сестры, дочки богатого дѣдича. Причиною самоубійства було то, що обѣ залюбили ся дуже въ однôмъ и тôмъ самôмъ мужчинѣ.

Штука, наука и література.

— **Руска Орнаментика.** Пôдъ тымъ заголовкомъ вышли заповѣданій нами вже давно взôрцѣ до вышиваня Антонины зъ Ливчакôвъ и поступили въ розпродажь. Орнаментика та обнимає 16 великихъ таблиць, зъ котрыхъ перші девять подають взôрцѣ всѣлякихъ рускихъ буквъ и моноґрамôвъ до значеня н. пр. бѣля, а прочі взôрцѣ до вышиваня. Єсть то перше того рода выданє у насъ, а треба признати, що выконане дуже старанно и вкусно. Взôрцѣ буквъ и моноґрамôвъ суть не лишь дуже добрані, але вôдзначають ся также великою рôзнородностію, такъ що єсть въ чôмъ выбирати. То само можна сказати такожь и о взôрцяхъ до вышиваня зъ тымъ хиба ще додаткомъ, що на созмѣрно мало таблицяхъ авторка старала ся умѣстити якъ найбôльше взôрцѣвъ. Орнаментика та годить ся дуже яко пôдручникъ не лишь для домашнои роботы и яко дуже вôдповѣдный для молодыхъ панночокъ подарунокъ н. пр. на свята або Новый рôкъ, але такожь яко пôдручникъ для жѣночихъ робôтъ въ школахъ народныхъ. При тôмъ треба ще и то пôднести, що се выданє єсть найдешевше изъ всѣхъ того рода, бо коштує всего лишь 1 зр., а на грубôмъ паперы 1 зр. 15 кр.; крôмъ того долучаєсь ще до орнаментики гарна тека зъ переплетничои роботнѣ п. К. Федуня, котра коштує всего лишь 3 кр. Головный складъ орнаментики єсть у о. Ант. Захаріясевича въ Сасовѣ, а продають також книгарнѣ и Народні Торговлѣ. На пересылку почтову треба долучити 20 кр.

Поѣзды зелѣзничі.

Пôсля середно европейского часу (Вôдъ 1 жовтня 1891).

До Львова приходять:	Поѣздъ поспѣшн.	Поѣздъ особовый	Поѣздъ особовый	Поѣздъ мѣшаный
Зъ Кракова	4·03	8·50	9·28	7·15
Зъ Пôдволочискъ	2·20	7·30		3·15
Зъ Пôдволочискъ на Пôдзамче	2·08	7·01		2·38
Зъ Коломыѣ, Саніслaвова и Гусятына		11·22		
Зъ Букарешту, Яссъ, Сучавы, Черновець, Гусятина и Станіслaвова	7·23	1·22		
Зъ Сучавы, Черновець, и Станіслaвова		6·17		
Зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станіслaвова и Стрыя.		3·10		
Зъ Сухои, Хирова Станіслaвова, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрыя		8·31		
Зъ Пешту, Лавочного, Нового Санча, Хирова, Гусятина, Станісл. и Стрыя.		11·12		
Зъ Сокаля и Белзця				3·46
Зъ Равы Рускои				7·50
Зô Львова ôдходять:				
До Кракова	2·28	4·15	7·20	8·30
До Пôдволочискъ	4·11		9·50	10·35
До Пôдволочискъ зъ Пôдзамча	4·22		10·15	11·05
До Станіславов и Коломыѣ		4·48		
До Сучавы, Черновець, Станіслaвова, Гусятина, Ясъ и Букарешту	8·40	9·48		
До Станіслaвова, Черновець. Яссъ и Букарешту		3·54		
До Стрыя, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіслaвова и Гусятина Хирова и Сухои		7·48		
До Стрыя, Хирова, Сухои, и Станіслaвова		10·54		
До Стрыя, Станіслaвова, Нов. Санча, Гусятына, Лавочного, Пешту и Мункача		5·50		
До Белзця и Сокаля				8·49
До Равы Рускои				5·40

Коли часъ середно-европейскій показує 12 год., то єсть:

у Львовѣ 12·35 год. у Вѣднѣ 12·06 год.
въ Чернôвцяхъ 12·45 „ въ Празѣ 11·58 „
въ Пôдволочискахъ 12·44 „ въ Будапештѣ 12·16 „

Примѣтка: Годины пôдчеркнені лінійкою означають часъ нôчный вôдъ год. 6 вечеръ до год. 5 мін. 59 рано.

Телеграмы.

Вѣдень 9 падолиста. Станъ здоровля Архікняг. Марґариты Софіи мало въ чôмъ змѣнивъ ся. Горячка незначно збôльшила ся; охота до ѣды прибула.

Монахôвъ 9 падолиста. Баварска княгиня Ельвіра заручила ся зъ ґр. Врбна.

Константинополь 9 падолиста. Никопольскій єпископъ Неофітосъ, выбраный екуменьскимъ патріархомъ.

Міляно 9 падолиста. Пôсля Nazione выголосить Рудіні нинѣ бесѣду, въ котрôй заявить, що Италія бажає мира, але що дальші ощадности въ выдаткахъ на войско суть неможливі. Вôнъ вôдкине всякі змаганя до змѣны закона ґарантійного, бо той законъ показавъ ся добрымъ.

Римъ 9 падолиста. Ватиканъ не буде розсылати свои ноты або пропамятного письма о тôмъ, що стало ся 2 жовтня въ Пантеонѣ, але папа порушить сю справу въ своєй промовѣ на консисторіи, котрый вôдбуде ся при кôнци падолиста або въ першихъ дняхъ грудня, и на котрôмъ вôнъ буде говорити о своѣмъ теперѣшнôмъ положеню и о наслѣдкахъ, які зъ того можуть выйти.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Оголошеня до *Народнои Часописи* приимае Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ‘

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 0 кр.

Встяжки и аксамітки.

ГАФТЫ И ПРИБОРЫ ДО ГАФТÔВЪ

Потребы до кравецтва

ПАРАСОЛѢ

и Кальошѣ российскѣ

поручае найдешевше

НИКОЛАЙ ЛЮДВИКЪ

у Львовѣ, улиця Галицка ч. 14.

Перфумы и мыла. Цераты на мебель.

Горсеты французки.

ГАЛИЦКІЙ

БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручае

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 30 дневымъ выповѣдженемъ

3½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 8 дневымъ выповѣдженемъ, всѣже знаходячѣ ся въ обѣзѣ

4½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 90 дневымъ выповѣдженемъ, будуть опроцентованѣ почавши вôдъ дня 1 мая 1890 по 4% въ дневымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекція.**

Мешканьцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

молоко стерилізоване

пôсля методы того професора, есть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступае цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленѣ тымъ молокомъ не слабують на жаднѣ слабости жолудковѣ або кишковѣ и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштуе найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя приимае

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Каварнѣ.

COGNAC

курацiйный

правдивый французскій

перворяднои фирмы Ришеръ по цѣнѣ 3.50 до 7 зр. за фляшку — высылае за послѣплатою

Льеопольдъ Лѣтыньскій,

Львôвъ, ул. Валова 14.

— Вже выйшовъ зъ печати и есть до набутя —

ЛЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

КАЛЕНДАРЬ ЗДОРОВЛЯ

на рокъ 1892,

мѣстячій въ собѣ богато цѣкавыхъ рѣчей и поученій вôдносячихъ ся до захороны здоровля.

Календарь той украшають хорошѣ илюстрацiи а крôмъ того замѣщае въ собѣ часть литературну, гигіенічну и богатый дѣлъ информаційный.

Розправа о о. Кнейпѣ, новочаснôмъ чудотворцѣ, кидае нове свѣтло на значѣне и тайну славнои его дѣяльности на поли лѣченя воздухомъ и водою.

Цѣна 55 кр. вразъ зъ пересылкою почтовою.

Адресъ: Леопольдъ Лѣтыньскій Львôвъ, Пекарска 21.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

ВСЯКѢ ЕФЕКТА И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жаднои провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

4½% листы гипотечнѣ.	**4%** пожичку пропинаційну галицку.
5% листы гипотечнѣ премiованѣ.	**5%** „ „ буковиньску.
5% листы гипотечнѣ безъ премiи.	**4½%** пожичку угорской желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	**4½%** пожичку пропинаційну угорску.
4½% листы Банку краевого.	
4½% пожичку краеву галицку.	

4% угорскѣ Облигацiи индемнизаційнѣ,

котрѣ то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купуе и продае **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного приимае ôдъ Вп. купуючихъ всякѣ **вылосованѣ, а вже платнѣ мѣстцевѣ** паперѣ цѣннѣ, якъ такожь **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцевѣ,** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрѣ самъ поносить.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикарь у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы),

поручае выпробованѣ и за скуточнѣ узнанѣ

Пигулки зъ Гуаяколемъ

знаменитѣ въ недугахъ грудныхъ, яко презерватива наколи зайде обава сухôтъ, такожь въ початкахъ хоробы радикально убиваючи бактеріи. — Цѣна пуделка 1 злр. (Зô способомъ ужитя.)

EXCELSIOR

Средство дуже цѣнене у всѣхъ гостцевыхъ терпѣняхъ именно застарѣлыхъ, объявляючихъ ся ломаньемъ костей и т. п.

Велике число узнань и подякъ, позваляе менѣ запоручити, що дешеве се домове средство лѣчить всякѣ, хотьбы застарѣлѣ зъ давныхъ лѣтъ ревматизмы.

Спроваджувати можна найменьше 2 фляшки, котрѣ коштують по 60 кр. в. а. разомъ 1 зр. 20 кр. — Треба надôслати 1 зл. 50 кр. т. е. за 2 фляшки „Excelsiora“ оплату почтову и опаковане.

Прошу адресовати **В. Виткевичъ**, аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.